

Arrest

nr. 266 097 van 23 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Voogd : X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DIENI
Rue des Augustins 41
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat J. DIENI en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn en België te zijn binnengekomen op 23 augustus 2020, diende op 27 augustus 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 5 februari 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster werd gehoord op 8 april 2021.

1.3. Op 14 juni 2021 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 14 juni 2021 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen ben je een Syrisch staatsburger. Je bent geboren in 2005 in Mahgan, Deir Ezzor. Je hebt steeds in Deir Ezzor gewoond. Sinds vier maanden voor jouw vertrek uit Syrië verbleef in het vluchtelingenkamp Mubrouka in Hasaka.

Je bent gehuwd met E.M.E.H.A. (20/16225, XXX) en samen hebben jullie één dochtertje, H. (XXX), die op 5 november 2020 in Charleroi (België) geboren is.

Je verliet Syrië in het begin van 2019 omwille van de algemene onveiligheid en om jouw man te vervoegen, die zich toen in Griekenland bevond.

Na jouw vertrek uit Syrië reisde je via Turkije naar Griekenland, waar je een aantal maanden verbleef. Daarna reisde je via Macedonië, Servië, Roemenië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland door naar België waar je aankwam op 23 augustus 2020. Je diende een verzoek om internationale bescherming in in België op 27 augustus 2020.

Uit de informatie die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) verkreeg van EURODAC blijkt echter dat jouw echtgenoot in Griekenland reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend (zie administratief dossier, blauwe map, documenten 1 en 2).

Jij verklaart dat jullie zich niet in Griekenland kunnen vestigen omdat je van bij aanvang van plan was naar België te komen, omdat je geen ondersteuning meer krijgt in Griekenland van zodra je een verblijfspapieren ontvangt en omdat het heel moeilijk is om daar een woning of werk te vinden.

Ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten neer: een individueel uittreksel uit het Syrisch geboorteregister, de geboorteakte van jouw dochter H..

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jouw aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en evenmin om

zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat jij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat in jouw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van jouw land van herkomst, Syrië, kan worden aangenomen. Voor zover uit de door jou afgelegde verklaringen en de elementen in het administratief dossier weliswaar blijkt dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van jouw land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer ernaartoe – verklaarde je namelijk dat je Syrië verliet uit vrees voor de onveilige situatie die voortvloeit uit het voortdurende conflict in het land (CGVS, p. 5) en in deze context is het manifest zo dat vele Syrische burgers nood hebben aan bescherming. Hier moet voortgaande op jouw verklaringen en rekening houdend met jouw profiel als minderjarige worden benadrukt dat jouw partner E.M.E.H.A. (20/16225, 9.107.850), met wie je een feitelijke, duurzame relatie hebt sinds jullie religieuze huwelijk in Syrië in 2017 en met wie je een dochtertje hebt (CGVS, p. 5), reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

In het licht van deze vaststelling, evenals in het licht van het gegeven dat er in hoofde van jouw partner door het Commissariaat-generaal beslist werd tot de niet-ontvankelijkheid van diens verzoek omdat hij niet heeft aangetoond dat de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend niet langer actueel of niet effectief zou zijn, moet dan ook worden aangenomen dat de terugkeer van jou en jouw gezin naar Syrië géénszins aan de orde en louter hypothetisch is.

Dienaangaande dient immers te worden beklemtoond dat artikel 23 van de richtlijn 2011/95/EU inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), stelt dat de lidstaten ervoor zorgen dat het gezin in stand kan gehouden worden. Hoewel hieruit niet volgt dat de gezinsleden van een persoon die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, eveneens recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermde zijn, betekent dit wel dat de lidstaten enerzijds kunnen beslissen om gezinsleden eenzelfde internationale beschermingsstatus te verlenen, evenals anderzijds enkel moeten waarborgen dat deze gezinsleden, die zelf niet in aanmerking komen voor dergelijke bescherming, overeenkomstig de nationale procedures en voor zover verenigbaar met de persoonlijke juridische status van het gezinslid, aanspraak kunnen maken op een aantal voordelen zoals het bekomen van een verblijfstitel of de toegang tot diverse basisvoorzieningen.

Nog daar gelaten het gegeven dat deze rechten of voordelen die door de respectieve EU-lidstaten aan personen die er internationale bescherming genieten of aan hun gezinsleden worden toegekend, kunnen verschillen, maakt zulks geen vervolging uit in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg dien jij jou tot de in Griekenland aanwezige instanties te wenden wat betreft de procedures en mogelijkheden die jou en jouw minderjarige dochter ter beschikking staan volgens het Unierecht met het oog op het regulariseren van jouw verblijf aldaar. Het is tevens ten overstaan van de bevoegde instanties van diezelfde lidstaat dat jij eventuele problemen met betrekking tot de te ondernemen stappen kenbaar moet maken. Het komt zodoende aan jou en jouw echtgenoot toe om de nodige stappen in Griekenland te zetten opdat jij en jouw dochter er een verblijfsrecht kunnen genieten als familielid van een begunstigde van internationale bescherming.

De redenen waarom jij jou volgens jouw verklaringen niet in Griekenland zou kunnen vestigen, namelijk omdat je van bij aanvang van plan was naar België te komen, omdat je geen ondersteuning meer krijgt in Griekenland van zodra je verblijfspapieren ontvangt en omdat het heel moeilijk is om daar een woning of werk te vinden (CGVS, p. 8), kunnen de beoordeling van het CGVS hierover niet wijzigen.

Ook in het dossier van jouw echtgenoot konden gelijkaardige elementen immers niet overtuigen. In de beslissing van jouw echtgenoot werd hierover het volgende gemotiveerd:

“Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend,

geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en slechte levensomstandigheden in de vluchtelingenkampen, lange wachttijd voor een beslissing, het niet vinden van werk, negatief bejegend worden door Griekse burgers (CGVS, p. 10-13), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden temeer aangezien u deze lidstaat naar eigen zeggen reeds verlaten hebt nog vooraleer u kennis hebt genomen van de internationale bescherming die er u verleend werd, evenals dat u zich terzake beperkt tot het opwerpen van een aantal algemene beweringen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.”

In het licht van de internationale beschermingsstatus en het verblijfsrecht dat jouw partner geniet in Griekenland evenals van de mogelijkheden waarover jij en jouw minderjarige dochter bijgevolg beschikken om er tevens een status en een verblijfsrecht te bekomen als familieleden van een begunstigde van internationale bescherming, is de kwestie van de terugkeer van jou en jouw gezin naar Syrië derhalve louter hypothetisch. Bijgevolg kan in jouw hoofde actueel geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade ten overstaan van jouw land van herkomst worden vastgesteld.

Gelet op wat voorafgaat, kan het Commissariaat-generaal in jouw hoofde niet besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, noch tot het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die je voorlegt ter staving van jouw verzoek kunnen aan deze vaststelling niets wijzigen, aangezien er evenmin een persoonlijk risico uit blijkt. Deze documenten spreken zich namelijk enkel uit over jouw identiteit, herkomst en over de geboorte, identiteit en familiebanden van jouw dochtertje hier in België.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat jouw partner E.M.E.H.A. (CG: 20/16225; O.V. 9.107.850) internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat het om die reden opportuun is dat jij niet wordt teruggezonden naar Syrië doch je desgevallend tevens tot de bevoegde Griekse instanties zou wenden om je in regel te stellen. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.2. Verzoekschrift

Verzoekster voert een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel

26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2013 tot regeling van de werking en de rechtspleging voor het CGVS. Zij stelt dat er sprake is van een manifeste appreciatiefout.

Verzoekster betoogt dat haar enige nationaliteit, zijnde de Syrische en haar herkomst uit Deir Ezzor niet worden betwist. Daarnaast wordt niet betwist dat zij geen internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie en dat er geen derde land voor haar als veilig derde land in de zin van artikel 57/6/6 van de Vreemdelingenwet kan worden beschouwd. Zij meent dat de commissaris-generaal haar verzoek om internationale bescherming op geen enkele wijze onderzocht heeft. Zij wijst erop dat de commissaris-generaal expliciet heeft erkend dat er indicaties bestaan dat zij internationale bescherming behoeft nu *“vele Syrische burgers nood hebben aan internationale bescherming”*. Ingeval van uitzetting zou ze meteen naar Syrië worden gerepatriëerd daar zij enkel daar een nationaliteit heeft en verblijfsrecht geniet. Zij meent dat de commissaris-generaal ten onrechte heeft geoordeeld dat een terugkeer van haar en haar dochter puur hypothetisch is enkel omdat een niet-ontvankelijkheidsbeslissing werd genomen ten aanzien van haar echtgenoot, aan wie internationale bescherming verleend werd in Griekenland. Zij bekritiseert de werkwijze van de commissaris-generaal, stellende dat haar persoonlijk onderhoud aanving met de melding dat de redenen van vertrek uit Griekenland het voorwerp van het persoonlijk onderhoud uitmaken. Zij wijst erop dat de Belgische autoriteiten een advies hebben verleend waarbij het in Syrië gesloten huwelijk niet wordt erkend in het Belgisch recht omdat verzoekster minderjarig was op het moment van de voltrekking van het huwelijk, wat strijdig werd bevonden met de openbare orde. Het kan volgens haar moeilijk worden ingezien hoe de commissaris-generaal kan volhouden dat ze gemakkelijk een verblijfsrecht had kunnen verkrijgen in Griekenland op grond van de internationale bescherming die haar echtgenoot werd gegund.

M.b.t. de subsidiaire beschermingsstatus zet verzoekster uiteen dat het administratief dossier geen enkele landeninformatie bevat omtrent haar regio van herkomst, Deir Ezzor. Zij herhaalt dat de commissaris-generaal zelf besloten heeft dat er indicaties voorhanden zijn waaruit mogelijkerwijze een nood aan internationale bescherming ten overstaan van haar land van herkomst Syrië zou kunnen worden afgeleid in geval van terugkeer.

2.3. Nieuwe stukken

Bij het verzoekschrift voegt verzoekster het volgende document:

- Advies van de centrale autoriteit van de Burgerlijke stand

De commissaris-generaal maakte op 10 augustus 2021 een nota met opmerkingen over.

3.1. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om *“een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie”* te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet

Vooreerst stelt de Raad vast dat uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoeksters partner, de heer E.M.E.H.A op 30 maart 2020 in Griekenland een internationale beschermingsstatus werd toegekend. In het verzoekschrift wordt niet betwist dat haar partner actueel nog steeds internationale bescherming geniet in Griekenland. Evenmin wordt aangetoond dat de hem verleende bescherming niet effectief zou zijn.

Uit het administratief dossier blijkt voorts dat verzoeksters partner een verzoek om internationale bescherming in België indiende. Dit verzoek werd op 27 augustus 2020 door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Het beroep tegen deze beslissing houdende “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” werd verworpen bij arrest nr. 266 096 van 23 december 2021 van de Raad.

Op 27 augustus 2020 diende ook verzoekster een verzoek om internationale bescherming in. Op 14 juni 2021 nam de commissaris-generaal ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de vrees die in haar naam wordt ingeroepen ten overstaan van Syrië niet gegrond is aangezien de verwijdering naar Syrië louter hypothetisch is. Gelet op de vluchtelingenstatus van verzoeksters partner in Griekenland, en derhalve de bescherming tegen een verwijdering van het gezin naar Syrië, is een onderzoek naar verzoeksters vrees ten aanzien van Syrië volgens de commissaris-generaal voorbarig.

De Raad stelt vast dat uit niets blijkt dat verzoekster op heden in Griekenland dezelfde status zou genieten als de status die aan haar partner werd verleend. Dit wordt ook bevestigd in de bestreden beslissing. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in hoofde van verzoekster dan ook geen toepassing gemaakt van de niet-ontvankelijkheidsgrond zoals bepaald in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat gezinsleden van een persoon, die internationale bescherming in een EU-lidstaat geniet, geenszins automatisch recht hebben op deze beschermingsstatus louter omdat zij familie van de betrokken vluchteling of subsidiair beschermd zijn. De Raad ontwaart in het administratief dossier geen informatie waaruit kan blijken dat de internationale bescherming die in Griekenland werd verleend in hoofde van verzoeksters partner, probleemloos kan worden uitgebreid naar een partner met dezelfde nationaliteit. De Raad bevindt zich aldus in de onmogelijkheid om te beoordelen of verzoekster, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Griekenland, net zoals haar partner, van internationale bescherming kan genieten, dan wel of zij hiervan zou verstoken blijven.

Vervolgens stelt zich de vraag of verzoekster zich in Griekenland zal kunnen beroepen op haar hoedanigheid van “gezinslid” van een begunstigde van internationale bescherming. Die vraag doet op zijn beurt de vraag rijzen of verzoekster zich zal kunnen beroepen op de hoedanigheid van echtgenote van een begunstigde van internationale bescherming dan wel op haar hoedanigheid van niet gehuwde partner van een begunstigde van internationale bescherming. Waar de commissaris-generaal zonder meer uitgaat van de toepassing van artikel 23 richtlijn 2011/95/EU acht de Raad het noodzakelijk hierbij te wijzen op de concrete bewoordingen van de artikelen 2 (j) en 23 (5) richtlijn 2011/95/EU.

Artikel 2 (j) richtlijn 2011/95/EU definieert “gezinsleden” als volgt:

“gezinsleden: voor zover het gezin reeds bestond in het land van herkomst, de volgende leden van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, die in verband met het verzoek om internationale bescherming in dezelfde lidstaat aanwezig zijn:

- de echtgenoot van de persoon die internationale bescherming geniet of diens niet-gehuwde partner met wie hij een duurzame relatie onderhoudt, indien het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat ongehuwde paren krachtens zijn recht inzake onderdanen van derde landen op een vergelijkbare wijze behandelt als gehuwde paren;
- de minderjarige kinderen van de bij het eerste gedachtestreepje bedoelde paren of de persoon die internationale bescherming geniet, mits zij ongehuwd zijn, ongeacht de vraag of zij naar nationaal recht wettige, buitenechtelijke of geadopteerde kinderen zijn;
- de vader, moeder of een andere volwassene die volgens het recht of de praktijk van de betrokken lidstaat verantwoordelijk is voor de persoon die internationale bescherming geniet, indien deze persoon minderjarig en ongehuwd is;" (eigen markering)

Artikel 23 (5) richtlijn 2011/95/EU bepaalt wat volgt: "De lidstaten kunnen besluiten dat dit artikel ook geldt voor andere naaste verwanten die ten tijde van het vertrek uit het land van herkomst deel uitmaakten van het gezin van de persoon die internationale bescherming geniet, en die op dat tijdstip volledig of grotendeels te zinnen laste kwamen." (eigen markering)

In het administratief dossier ontwaart de Raad geen enkele informatie waaruit kan blijken dat de Griekse autoriteiten verzoekster zullen beschouwen als een gezinslid of naaste verwant zoals bepaald in richtlijn 2011/95/EU. Bovendien merkt de Raad op dat het tussen verzoekster en de heer E.M.E.H.A. afgesloten huwelijk werd afgesloten op het moment dat verzoekster minderjarig was. De commissaris-generaal heeft op geen enkele wijze rekening gehouden met het kwetsbare profiel van verzoekster als minderjarige en geeft geen enkele duiding omtrent de wijze waarop het Griekse recht omgaat met het huwelijk dat *in casu* voorligt.

De Raad bevindt zich aldus in de onmogelijkheid om te beoordelen of verzoekster, mits het vervullen van de nodige formaliteiten in Griekenland, aanspraak zal kunnen maken op een verblijfstitel aldaar. Evenmin is er enige informatie voorhanden in het administratief dossier waaruit de Raad kan afleiden dat verzoekster toegang zal krijgen tot basisvoorzieningen, zoals op gratuite wijze geponeerd wordt in de bestreden beslissing. Dat een terugkeer van verzoekster naar Syrië, omdat zij zou kunnen terugkeren naar Griekenland, geenszins aan de orde en louter hypothetisch is, kan gelet op voorgaande door de Raad niet worden gevolgd.

Gelet op voorgaande en gezien het kwetsbaar profiel van verzoekster acht de Raad een verder en gedegen onderzoek van verzoeksters specifieke situatie in Griekenland, dan wel Syrië, aangewezen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 14 juni 2021 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. FLORIO,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. FLORIO